

WALPO.

3/
23

STUDIA POLITICA
universitas turkuensis
P-KLUBI

Sinistä jallua
Töölön takana

P-klubin
suhtautuminen
vaalilupauksiin

Vaihtopenkki:
Japani

Päätoimittajat ja taitto

Heidi Hytti (hemhyt@utu.fi)
Lotta Takala (lomtak@utu.fi)

Toimituskunta

Charlotta Leponiemi
Anni Rikkonen
Anni Sorakunnas
Anniina Laitakari
Elisa Olkonen
Ella Laattala
Erika Tilander
Henrik Lenkkeri
Helmi Eskola
Iris Jouhilampi
Ilona Poncin

Ilona Salminen
Jenna Summala
Julia Niinistö
Kalle Hyttinen
Klaus Kaarti
Lilli Louhikoski
Markus Korhonen
Mika Halmela
Milla Saari
Nea Ilmonen
Olli Jokela

Pekka Kärkkäinen
Pekka Lanne
Pry Lindström
Pieta Päivänen
Saara Vainio
Sampo Mustonen
Samuli Heliste
Selmasisko Matti
Valeria Vitikainen
Valtteri Haapaniemi

Muut kirjoittajat

Anna Kuittinen
Pry Päivärinne

Editointi

Anni Sorakunnas
Ella Laattala
Lilli Louhikoski
Pekka Kärkkäinen
Klaus Kaarti
Milla Saari

Mainoshankinta

Viivi Laamanen (viivi.j.laamanen@utu.fi)
Nina Puotila (nina.m.puotila@utu.fi)
Timofey Smelyakov (timofey.t.smelyakov@utu.fi)

Painopaikka

Painosalama

Julkaisija

Turun yliopiston Poliitiikan
tutkimuksen klubi ry.

Sisällys

Pääkirjoitus s.4

Heidi Hytti & Lotta Takala

Puheenjohtajan päiväkäsky s.5

Anna Kuittinen

Index-palsta s.6

Pyry Päivärinne

Kupittaa–Turku-ratahanke on täydessä vauhdissa –
Uraputkiurakka näkyy alakampuksen arjessa pitkälle
kevääseen s.9

Valteri Haapaniemi

P-klubilaisten suhtautuminen vaalilupauksiin s.10

Milla Saari

Sinistä jallua Töölön takana s.14

Ella Laattala

Klubi-ilmiö: sähköroöki s.15

H. Katti

P-klubi Roomassa s.16

Heidi Hytti

Fuksigrilli s.18

Fuksit -23

Vaihtopenkki: Japani s.20

Olli Jokela

Pääkirjoitus

31.10.2023

Kun pimeys, sateet ja ajoittain jopa kireä pakkastuuli löytävät tiensä Turkuun, tietää, että dedikset alkavat kohta paukkua. Silloin huomaa, että olisi kannattanut aloittaa opiskelut hieman aikaisemmin. Tätä lehteä taittaessa tasapainottelevat molemmat päätoimittajat opiskelun, lehdenseon ja muun elämän välillä. Meidän onneksi taitto on alkanut sujua sitä nopeammin, mitä pidemmälle vuosi edennyt. Ja hauskaa Walpon parissa on aina!

P-klubilla on ollut brändille uskollisesti vilkas syksy. Klubilaiset ovat olleet valloittamassa niin Roomaa kuin Baltic Princess -paattia. Tästä huolimatta toivomme, että fuksien opiskelut ovat lähteneet sujuvasti käyntiin ja vanhatkin klubilaiset ovat päässeet mukaan kirjainttien exam-aikojen siirtorumba.

Kun seuraa Suomen uuden hallituksen alkutaivalta, ovat vaalilupaukset ja varsinkin niiden pitäminen olleet esillä. Walpon toimituskunta onkin päässyt haastattelemaan klubilaisia vaalilupauksista. Tässä numerossa esitetään lisäksi näkemyksiä siitä, millaisten trendien kohteena P-klubi on. Syksyn ensimmäisen numeron perinteinen fuksigrilli on tällä kertaa toteutettu Itämeren alloilla syysristeilyn merkeissä.

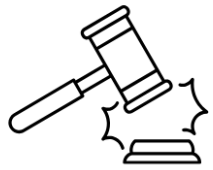
Paljon on siis ehtinyt tapahtua ja paljon on vielä edessä. Tällä viikolla syksy huipentuu, kun pääsemme juhlimaan rakasta klubiamme vuosijuhlilla, ja ainakaan me päätoimittajat emme malta odottaa irtokynsien kimallusta, partaveden tuoksua ja tekoriipsien räpsähtelyä!

Syysterveisin,

Heidi ja Lotta

Puheenjohtajan päiväkäskey

Syksy keltaisine ja oranssine lehtineen, ja tietysti sinisine haalareineen on taas täällä. Tämä on ehdottomasti yksi parhaita aikoja vuodesta; uudet fuksit saapuvat, ja klubilaiset juoksevat tapahtumasta toiseen haalarit jalassa ja klubikollari päällä. Edun kirjastossa joka toinen vastaantuleva on klubilainen, ja Macciksen pöydät ovat täynnä ansaittua opiskelutaukooan viettäviä opiskelijoita. Myös toimistolla on ollut ihanan paljon vilinää. Päivystyksissä on tuttuun tapaan parannettu maailmaa, ommeltu haalarimerkkejä ja juotu litroitain Turun parasta kahvia.

Fuksiviikot olivat jälleen kerran hieno kokonaisuus. Fuksit pääsivät tutustumaan moninaisten tapahtumien kautta Turkuun, klubilaisiin ja tietysti myös P-klubin perinteisiin. Kasteensa uudet opiskelijat saivat perinteisesti Aurinkolahden raikkaassa vedessä ilta-auringon paisteessa. Syksy on jo pitkällä, sillä myös kostajaiset on jo keretty viettää, ja p-klubilaisia pyörähti Roomassa asti tutustumassa erilaisiin uramahdollisuuksiin sekä historiallisen kaupungin kulttuurikohteisiin. Uudet opiskelijat saavat jatkossa vetää myös siniset haalarit jalkaansa, sillä kaikki läpäisivät täpärästi haalaritentin! Sininen ykseys on täydentynyt taas uudella upealla vuosikurssilla.

Menevästä syksystä huolimatta vuoden kohokohta, eli P-klubin 48. vuosijuhlat ovat kuitenkin vielä edessä päin. Olen erityisen ylpeä vuosijuhlaperinteestämme, ja siitä, että meidän on mahdollista juhlistaa sinisten lehvien valtaa joka vuosi. Kohta pääsemmekin jo pukeutumaan parhaimpiimme ja nostamaan maljan tälle meille niin kovin rakkaalle yhteisölle.

Vaikka allekirjoittaneen onkin sitä vaikea uskoa, myös 23.11. ja sitä myötä P-klubin syyskokous alkaa lähestyä. Tyrkkylista löytyy jo toimiston ovesta, ja kannustankin kaikkia vuosikurssista riippumatta asettumaan rohkeasti ehdolle luotsamaan tulevan vuoden P-klubia. Me elämme muutoksen aikaa, ja nyt meillä on mahdollisuus määrittää, millainen on

tulevaisuuden perinteikäs, nykyaikainen ja ennen kaikkea meidän näköisemme P-klubi. Uusien toimihenkilöiden valinnan lisäksi syyskokouksessa linjataan tulevan vuoden suunnitelmista toimintasuunnitelman ja talousarvion muodossa. Näitä valmistellaan myös toimistolla järjestettävissä tosu-illoissa ennen syyskokousta. Tänä vuonna hallitus esittää pitkästä aikaa muutamia muutoksia yhdistyksemme sääntöihin, tarkoituksena muun muassa parantaa yhdenvertaisuuteen liittyviä käytänteitä. Myös näitä pääsee valmistelevaan toimistolle ennen syyskokousta. Tervetuloa suunnittelemaan entistä yhdenvertaisempaa ja tehokkaampaa P-klubia!

Tämän tekstin kirjoitusaikana istun edellä mainitussa Edun kirjastossa, toinen jalka jo huomenna alkavalla syysristeilyllä. Erityisesti olen tänä syksynä nauttinut klubilaisten valikoimiin löytäneistä uusista karaokebravuureista, joita odotan klubilaisten esittävän huomenna myös kaikille Silja Linelle samaan aikaan eksyneille eläkeläisille. Tämä elämä on aika erityistä.

Haluan toivottaa kaikille jaksamista ja iloa loppusyksyyn. Nähdään tapahtumissa!

<3: Anna

Indexin tapahtumarikas syyskatselmus

Se o syssy ny! Aika on mennyt niin nopeasti että lämpimät kesäpäivät tuntuvat vielä eilisiltä, mutta ruska ei anna armoa. Tiedekunnan fuksit ovat jo lyhyellä aikavälillä sopeutuneet upeasti yliopiston hektiseen ympäristöön ja ovatkin tulleet osaksi arkista maisemaa kampuksella. Meinasi tippa tulla linssiin, kun omat P-klubin fuksit vetivät ensimmäistä kertaa jalkaansa haalarit onnistuneen tentin jälkeen ;)

Syksyyn on mahtunut niin paljon kaikkea sensaatiomaista aktiviteettia, että kaikkea on vaikea maaduttaa mukaan. Syksyn lukukausi alkoi räjähtävästi fuksiviikoilla, joissa nähtiin muunmuassa maineikas aarteenmetsästys, kosteat Indexin kastajaiset sekä opettavaiset Indexin fuksisitsit. Juhlavastaavana olin organisoimassa näitä tapahtumia aktiivisesti ja ilokseni sain huomata monien nauttivan Indexin järjestämästä toiminnasta. On vielä aivan pakko kertoa Indexin luontoretkestä Kurjenrahkan kansallispuistoon, jossa kävelimme läpi upean luontopolun ja grillasimme yhdessä nuotion äärellä. Poikkitieteellisten ystävien kanssa kelpaa viettää aikaa.

Kruununjalokivenä Index täytti tänä vuonna juhlallisesti 70 vuotta. Tämän johdosta 13.10. Turun Linnassa vietettiin normaalia hulpeammat vuosijuhlat ja juhlinnalle ei tuntunut olevan loppua. Menit sitten kylpyhuoneeseen tai ulos haukkaamaan happea oli jokaisen kulman takana uusi tuttavuus, johon olen tutustunut Indexin hallitustoiminnan ansiosta menneen vuoden aikana. Vuosijuhlat vaihtuivat jatkoihin, sitten sillikseen ja vielä silliksen jatkoihin. Vietin Indexin vuosijuhlilla vuoden kaksi parasta päivää ja kiitos siitä kuuluu lämminhenkiselle Indexin yhteisölle. Muistot vuosijuhlilta tulevat elämään sydämessäni aina ja ikuisesti.

Glögin hajuista, kurpitsakeiton makuista ja poikkitieteellisen tuntuista syksyä toivottaa Index-vastaava Pyry Päivärinne

Index-vastaava vuosijuhlilla

KOHTI TYÖELÄMÄÄ YKAN KANSSA

YKA on ammattiliittojen edelläkävijä ja mukana matkallasi työelämään.

- ▶ Autamme löytämään uravaihtoehtoja ja kehittämään ammatti-identiteettiä
- ▶ Valvomme yhteiskunta-alan opiskelijoiden etuja
- ▶ Toimintamme on yhteisöllistä: ykalaiset kohtaavat tapahtumissa, opiskelijatoiminnassa, vertaisverkostoissa, paikallisyhdistyksissä ja mentoroinnissa

Lue lisää: yka.fi

**Yhdessä yhteiskuntaa
rakentamassa**

Yhteiskunta-alan
korkeakoulutetut ry

Edustajistovaaliehdokas

ANNA KUITTINEN

Poliittinen historia

59

  Soihdunkantajat

**ÄÄNESTÄ
VOTE
30.10.-8.11.**

Edustajistovaaliehdokas

VILPPU TOLVI

Valtio-oppi

61

  Soihdunkantajat

**ÄÄNESTÄ
VOTE
30.10.-8.11.**

Kupittaa–Turku-ratahanke on täydessä vauhdissa – Uraputkiurakka näkyä alakampuksen arjessa pitkälle kevääseen

Uraputkena tunnettu, Helsinginkadun ja junaradan allittava kulkureitti on muutoksen kourissa. Vanhan rautatiesillan viereen pystytetään uusi silta Turun päärautatieaseman ja Kupittaaan aseman välille rakennettavaa toista raidetta varten. Työt Uraputkella alkoivat huhtikuussa ja kestävät aina toukokuuhun 2024 asti.

Asemien välinen kaksoisraide edellyttää muutakin kuin töitä Uraputken kohdalla. Käynnissä on yhteensä neljä siltatyömaata, joista huomiota herättävimmäksi on osoittautunut Aurajoen ylittävän rautatiesillan uusiminen. Kaikki hankkeen työt eivät liity suoraan asemien väliseen kaksoisraiteeseen, vaan mukana on muun muassa myös päärautatieaseman henkilö- ja tavaratarapihojen parantaminen.

Kuluvan syksyn aikana varsinkin Uraputken työmaa-alue on vilkastunut. Kaventuneet kulkureitit, edestakaisin ajavat kuorma-autot ja paalutuksen tasainen jytinä ovat tulleet tutuksi monille alakampuksella niin päivittäin kuin harvemmin asioiville.

Projektipäällikkö **Erkki Mäkelä** Väylävirastosta kertookin, että syksyn työvaiheisiin on kuulunut paalutustöiden lisäksi vanhan sillan rakenteiden ja tukimuurin pientä purkoa ja uuteen rataan liittyviä maanrakennustöitä. Talven ajaksi työmaa tulee jäämään tauolle.

Mäkelä lisää, että keväällä on vuorossa itse uuden siltakannen rakentaminen. Tätä varten Uraputkeen

kasataan telineet, joiden päällä työ tapahtuu. Raiteiden rakentaminen alkaa heti, kun sillat ovat valmiit. Vaikka Uraputken silta onkin aikataulutettu valmistumaan toukokuussa, saadaan ensimmäisten junien paluuta päärautatieaseman ja Kupittaaan välille odottaa joulukuuhun asti.

Uraputken työmaa-alue yhdistää Ylioppilaskylän kampukseen ja toimii kulkureittinä tuhansille ihmisille päivittäin. Siltaurakka on pyritty suunnittelemaan siten, että yhteys pysyy pieniä yksittäisiä rajoituksia lukuun ottamatta auki urakka-ajan.

Suunnitelmasta huolimatta tilanne mietityttää Ylioppilaskylässä asuvaa **Hilppa Nissistä**. Toista vuotta valtio-oppia opiskeleva Nissinen kulkee Uraputkea lähes päivittäin.

– Ratahanke on hyvä juttu, mutta olen huolissani, että turkulaiseen tapaan työmaa venähtää ja elämme pitkään epätietoisuudessa ja alati muuttuvien liikennekäytäntöjen armoilla.

Nissinen on myös huolissaan siitä, kuinka pyöräilijät ja sähköpotkulautailijat kulkevat kohdasta säännöllisesti liian lujaa. Hän arvioi, että vauhti ei ole hidastunut työmaan alettua. Nissisen huolen jakaa projektin urakoitsija, joka toivoo, että pyöräilijät ja lautailijat alentaisivat nopeutta ja noudattaisivat erityistä varovaisuutta.

Kuvat & teksti: Valter Haapaniemi

Hilppa Nissinen

P-klubilaisten suhtautuminen vaalilupauksiin

*Kuvitus & teksti:
Milla Saari*

Mistä on kyse?

Viime keväänä osallistuin vaalilupauksia ja niiden politiikkavaikutuksia käsittelevälle erikoiskurssille, jonka piti Juha Ylisalo. Hänen kurssistaan innostuneena halusin jatkaa aihepiirin parissa, joten mikäs sen parempaa kuin pyytää itse kurssinvetäjä haastateltavaksi tätä juttua varten.

Juha Ylisalo on jo kahden vuoden ajan toiminut Suomen akatemian rahoittamana tutkijatohtorina työskennellen nimenomaan vaalilupaustutkimuksen parissa. Oli upeaa saada hänet osaksi tätä juttua, sillä sen lisäksi että hän on aihepiirin asiantuntija, on hän tiiminsä kanssa tehnyt ensimmäisen systemaattisen koonnin vaalilupausten toteutumisesta Suomessa (Ylisalo, Makkonen, 2022). Ylisalon mukaan tieteellinen huomio on tällä hetkellä kiinnittynyt vaalilupausten merkitykseen äänestyspäätöksen taustalla sekä siihen, miten kansalaiset niiden avulla arvioivat puolueiden toimintaa.

Jaoimme tätä artikkelia varten P-klubin sosiaalisen median kanavissa linkin tekemääni kyselyyn, joka keräsi 45 vastausta. Vastauksista 4 oli muilta kuin klubilaisilta (historia ja sosiaalitieteet). Olen tyytyväinen vastausten määrään, ja tuloksien voi

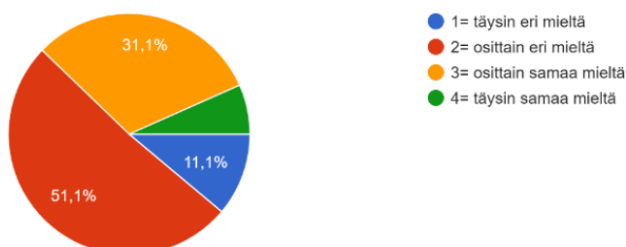
daan nähdä heijastelevan melko hyvin klubilaisten näkemyksiä. Ylisalon ennakko-oletuksena oli, että klubilaisten mielipiteet olisivat puntaroiduimpia ja perustellumpia johtuen muun muassa siitä, että heidän voi olettaa olevan kiinnostuneempia politiikasta ja hahmottavan syy-seuraussuhteita paremmin verrattuna muuhun väestöön. Totesimme yhdessä heti alkuun myös sen seikan, että klubilaiset saattavat olla aiheen suhteen melko kontaminoitua, sillä useat ovat varmasti lukeneet vaalilupauksiin liittyvää tutkimusta tai istuneet aiheita käsittelevällä luenolla. Kurkistetaan seuraavaksi, osuiko hän oikeaan.

Mikä ihmeen vaalilupa?

Ylisalo on omassa tutkimuksessaan määritellyt vaalilupauksen sellaiseksi puolueen vaaliohjelmassa julkistamaksi sitoumukseksi johonkin toimenpiteeseen tai lopputulokseen, jonka toteutuminen on todennettavissa. Tällainen melko kapea määritelmä on yleisesti hyväksytty myös kansainvälisessä aiheen tutkimuksessa, joten sen puitteissa saadut tulokset ovat vertailukelpoisia. Vaalilupaustutkimuksessa on kyse edustuksellisen demokratian ydinkysymyksiin kohdistuvasta tutkimuksesta, joten suosittelen vahvasti tutustumista aihepiiriin, jos se vielä ei tuttu.

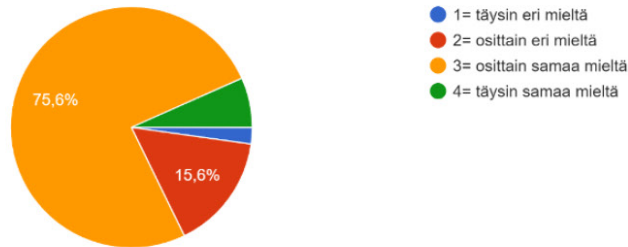
Väite 1: Koskaan EI voi luottaa minkään puolueen vaalilupauksiin.

45 vastausta

Väite 2: Valitsemamme kansanedustajat pyrkivät pitämään vaalilupauksensa.

45 vastausta

Mitä klubilaiset tuomasivat aiheesta?

Noniin, nyt on jaaritelu tarpeeksi, joten mennään itse asiaan eli selvitetään, mitä klubilaiset ajattelevat vaalilupauksista.

Ylisalon mukaan väitteen 1 vastausten jakauma oli kuin peilikuva hänen tutkimuksissaan tehtyihin havaintoihin verrattuna. Tämä kielii siis siitä, että klubilaiset luottavat vaalilupauksiin ”tavallista talleja” enemmän. Ylisalon mukaan tämä ei yllätä, sillä poliittisen luottamuksen on todettu kasvavan koulutustason mukana. Se, että klubilaisista yhteensä yli 60 % on osittain tai täysin eri mieltä väitteen kanssa kertoo siitä, että puolueiden uskotaan edes jossain määrin ajavan lupaamia asioita. Ylisalo kuitenkin uskoo, että monipuoluejärjestelmän asettamat rajoitteet ja mahdollisuudet on sisäistetty politiikan opiskelijoiden keskuudessa.

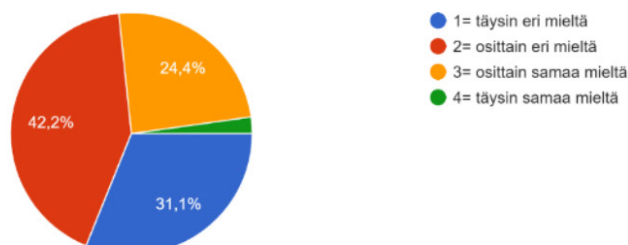
Toinen väite jatkaa ensimmäisen kanssa samaa tarinaa; vastaukset kertovat jälleen siitä, että klubilaiset uskovat puolueiden ajavan lupaamia asioita, mikä kielii poliittisesta luottamuksesta. Ylisalon mukaan politiikan opiskelijoilla on tapana hahmottaa politiikan reuna-

ehdot kattavammin, minkä ansiosta he ymmärtävät, että lupauksia ei voi aina lunastaa sellaisenaan tai niitä ei välttämättä olekaan kannattava toteuttaa tilanteen muuttuessa. Tämä ei kuitenkaan sulje pois sitä, etteikö puolueiden voisi nähdä edes yrittävän edistää vaalilupauksiaan jollain tapaa, vaan siitä, että puolueiden pyrkimystä ei arvioida vain onnistumisten valossa.

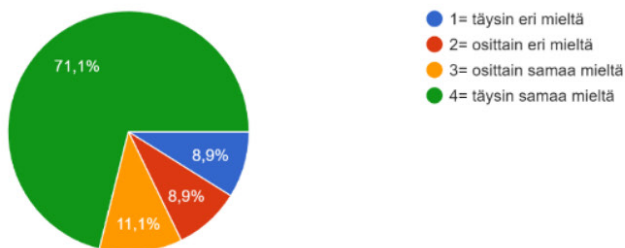
Yleisesti kansanedustajista kysyttäessä luottamus lupauksen ainakin osittaiseen pitämiseen oli merkittävän suurta, mutta tämän hetken hallituspuolueista kysyttäessä luottamus suorastaan romahtaa. Ylisalon mukaan tämä voinee selittyä puoluesamastumisella sekä ennakkokäsityksillä puolueista. Tällä hän tarkoittaa sitä, että samaistuessaan johonkin tiettyyn puolueeseen, arvio henkilö sen onnistumista positiivisemmin kuin sellaisen puolueen, jonka suhteen hän on ennakkoluuloinen. Lisäksi puolueiden aiemmat toimet vaikuttavat siihen, kuinka niiden arvioidaan lupauksen pitämisestä suoriutuvan. Tämän kannalta nykyisen hallituksen hatara alkutaival ei välttämättä ole vakuuttanut monia, mikä Ylisalon mielestä on saattanut vaikuttaa vastausta puntaroidessa.

Väite 3: Tämänhetkiset hallituspuolueet tulevat pitämään vaalilupauksensa.

45 vastausta

Väite 4: Samaistun enemmän Marinin hallituksen puolueisiin nykyiseen hallitukseen verrattuna.
45 vastausta

Ja tässä todistusaineistoa klubilaisten samastumisesta. Tulokset eivät tulleet minulle, eikä oikeastaan Ylisalollekaan, suurena yllätyksenä. Ja tuskin myöskään kenelläkään, joka on joskus P-klubin sitseille osallistunut. Tätä jakaumaa katsellessa ei ole siis ihme, että väitteen 3 jakauma oli sellainen kuin se oli.

Klubilaisten arviot yksittäisistä lupauksista

Seuraavaksi päästään vielä ainakin omasta mielestäni hauskipaan osuuteen eli yksittäisten vaalilupauksen arviointiin. Tätä varten kävin itse jokaisen tämänhetkisen hallituspuolueen vaaliohjelman lävitse, ja valitsin aika lailla sattumanvaraisesti eri teemoihin liittyviä lupauksia. Tässä vielä lupaukset numeroituna:

Lupaus 1: ”Turvaamme Suomen maanpuolustukselle riittävät resurssit. Vahvistamme kotimaisen ja eurooppalaisen puolustusteollisuuden toimintaedellytyksiä. Sitoudumme pitämään puolustusmenot vähintään 2 prosentissa BKT:sta. Laajennamme kutsunnat koskemaan koko ikäluokkaa. Varmistamme ikäluokan parhaiden kykyjen osallistumisen maanpuolustukseen.” (Kokoomus, vaaliohjelma 2023)

Lupaus 2: ”Vahvistamme tieteen ja tutkimuksen rahoitusta. Toteutamme vaalikauden mittaisen ohjelman, jolla korkeakouluja pääomitetaan yhteensä miljardilla eurolla julkista rahaa ja vähintään puolella miljardilla yksityistä rahaa.” (Kokoomus, vaaliohjelma 2023)

Lupaus 3: ”Humanitaarinen maahanmuutto minimoitava. Esitämme Suomen pakolaiskiintiön nollaamista ja huomattavia leikkauksia kotouttamis- ja vastaanottomeneihin. Leikkaukset eivät koski ukrainalaisia pakolaisia. Välitön vuotuinen säästö 298 miljoonaa euroa.” (Perusuomalaiset, vaihtoehtobudjetti 2023)

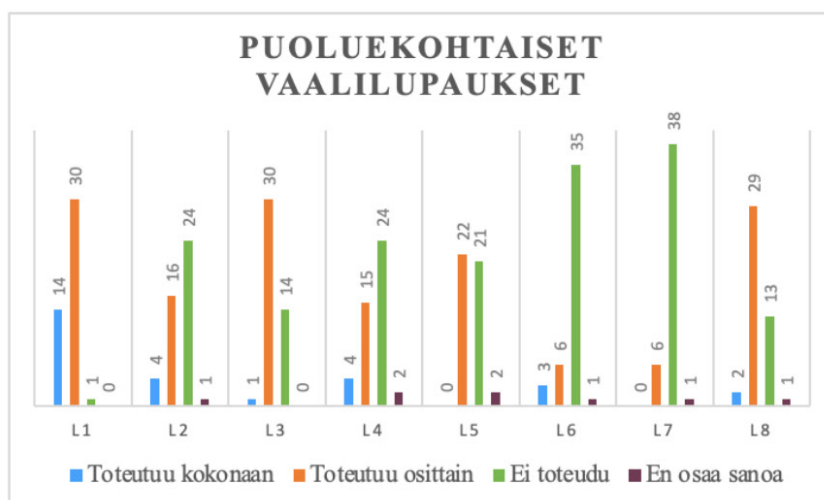
Lupaus 4: ”Puhelimille käyttökielto oppitunneilla. Puhelimet pysyvät repussa koko koulupäivän.” (Perusuomalaiset, Koulu kuntoon -teesit 2023)

Lupaus 5: ”Haluamme nostaa työllisyysasteen ensi hallituskaudella vähintään 80 prosenttiin.” (RKP, vaaliohjelma 2023)

Lupaus 6: ”Psykoterapiakoulutus tulee muuttua maksuttomaksi.” (RKP, vaaliohjelma 2023)

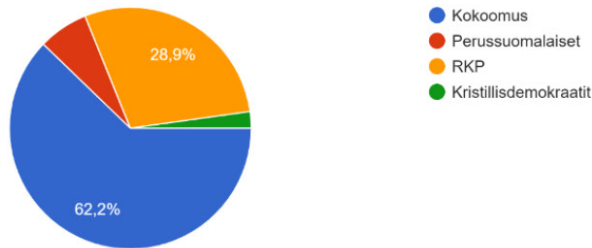
Lupaus 7: ”Tuetaan lapsiperheitä maksamalla jokaisesta syntyneestä vauvasta 1000 euron vaunuraha ensihankintoihin.” (Kristillisdemokraatit, vaaliohjelma 2023)

Lupaus 8: ”Nostetaan poliisien määrä vähintään 8000 poliisiin tasolle.” (Kristillisdemokraatit, vaaliohjelma 2023)

Minkä tämänhetkisen hallituspuolueen vaalilupauksien toteutumiseen luotat eniten? (yleisellä tasolla, ei siis juuri näiden edellä mainittujen lupauksen osalta)

45 vastausta

Juttu on jo nyt venynyt kovin pitkäksi, joten en erittele jokaista lupausa vaan kerron yleisesti, mistä keskustelimme Ylisalon kanssa tuloksiin liittyen. Mielenkiintoinen havainto oli esimerkiksi se, miten suhtautuminen turvallisuuteen liittyvistä lupauksista (lupaukset 1 ja 8) erosi hyvinvointipalveluihin liittyvistä (lupaukset 6 ja 7). Syyksi tälle Ylisalo esitti seuraavaa; klubilaiset näkevät oikeistohallituksen tiukan linjan julkisten menojen suhteen, eivätkä täten näe hyvinvointipalvelujen olevan etusijalla, kun taas sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden on helppo kuvitella olevan tärkeysjärjestyksessä korkealla esimerkiksi maailmantilanteesta johtuen.

Lupausta kolme arvioitaessa Ylisalo kiinnitti huomiota siihen seikkaan, että negatiivinen suhtautuminen maahanmuuttoon ja perussuomalaisten kannatus on yleisempää matalammin koulutettujen keskuudessa, kun taas korkea koulutus on yhteydessä maahanmuuttomyönteisyyteen. Ylisalo ei usko, että klubilaiset antoivat vastauksissaan näkyä sen, miten he itse maahanmuuton näkevät vaan kiinnittäneen sen sijaan huomiota siihen, onko perussuomalaisten mahdollista toteuttaa tämä lupaus nykyisten hallituskumppaneidensa kanssa.

Lupauksia 4 ja 7 yhdistää puolestaan se, että ne ovat luonteeltaan slogan-maisia ja melko perinteisiä vaalilupauksia. Näitä arvioitaessa Ylisalo pohti sellaista vaihtoehtoa, että klubilaiset ymmärtävät näiden olevan enemminkin huomiota herättäviä iskulauseita, kuin asialistan kärjessä olevia asioita, ja näin ollen uskovat, ettei niitä välttämättä tulla toteuttamaan.

Työllisyysasteeseen liittyvän väitteen osalta keskustelimme siitä, kuinka arvio maailmantilanteesta vaikuttaa uskoon lupauksen toteutumisesta. Tämän ohella vastaajien arvioon saattoi vaikuttaa myös se, että suhtautumisen hallitukseen ollessa kielteinen, saattaa myös salaa toivoa hallituksen epäonnistuvan, jotta kyseisten puolueiden kannatus ei ainakaan nousisi.

Katsellaan vielä hetki viimeistä kuvaajaa. Tässä kuvaajassa Ylisaloa ei yhtään yllättänyt Kokoomuksen suuri osuus, sillä oli arvattavissa, että kokoneen pääministeripuolueen osalta luottamus tulee olemaan suurempaa muihin verrattuna. RKP:n iso osuus oli kuitenkin hieman yllättävämpää, vaikka kyseessä onkin myös kokenut puolue. Perussuomalaiset sekä kristillisdemokraatit ovat asiapuolueita, mikä voi vaikuttaa siihen, että niiden oletetaan ajavan vain muutamaa itselle tärkeää asiakysymystä, jolloin Kokoomuksella voi olla paikka toteuttaa eniten lupauksia. Toki RKP:n voi myös katsoa olevan asiapuolue, joten sen suosion täytynee selittyä muilla tekijöillä.

Lopuksi voisin vielä kiittää Juhaa osallistumisesta tulosten läpikäyntiin sekä tietysti klubilaisia vastaisesta. Jos aihepiiri jäi kiinnostamaan, voin suositella lukemaan aiemmin viittamani Politiikka-lehdessä julkaistun Juha Ylisalon ja Kimmo Makkosen artikkelin ”Pitivätkö Juha Sipilän hallituksen puolueet vaalilupauksensa? (2022, 64:3, s. 210–233). Heitän tässä vaiheessa vielä Juhan bussin alle, ja sanon, että häneltä voi varmasti kysellä lisää lukusuosituksia.

Sinistä jallua Töölön takana

Lähes jokainen klubilainen sen kohtaa; gradu häämöttää etäisesti tulevaisuudessa, opintolainan korkokulut huohottavat niskaan ja Turun ainoa valtiotieteilijälle sopiva harkkapaikka on myönnetty Sosklubin opiskelijalle. On aika muuttaa Helsinkiin.

Klubilaisten joukkopako Helsinkiin on tiedossa oleva ilmiö, johon johtavat etenkin oman alan työ- ja harjoittelupaikkojen puute Turussa. Osalle muutto on siis toivottu uusi mahdollisuus, mutta niille, jotka tahtoisivat jäädä Turkuun, tilanne voi olla hankala. Esimerkiksi YKAN kokoama oman alan työpaikat -sivusto listaa lokakuun alussa Turusta kaksi yhteiskuntatieteilijälle soveltuvaa hakukohdetta. Näistäkin toinen on tutkijatohtori syövän immunoterapiatutkimukseen, mihin ainakaan kirjoittaja ei koe olevansa opintojensa päätteeksi pätevä.

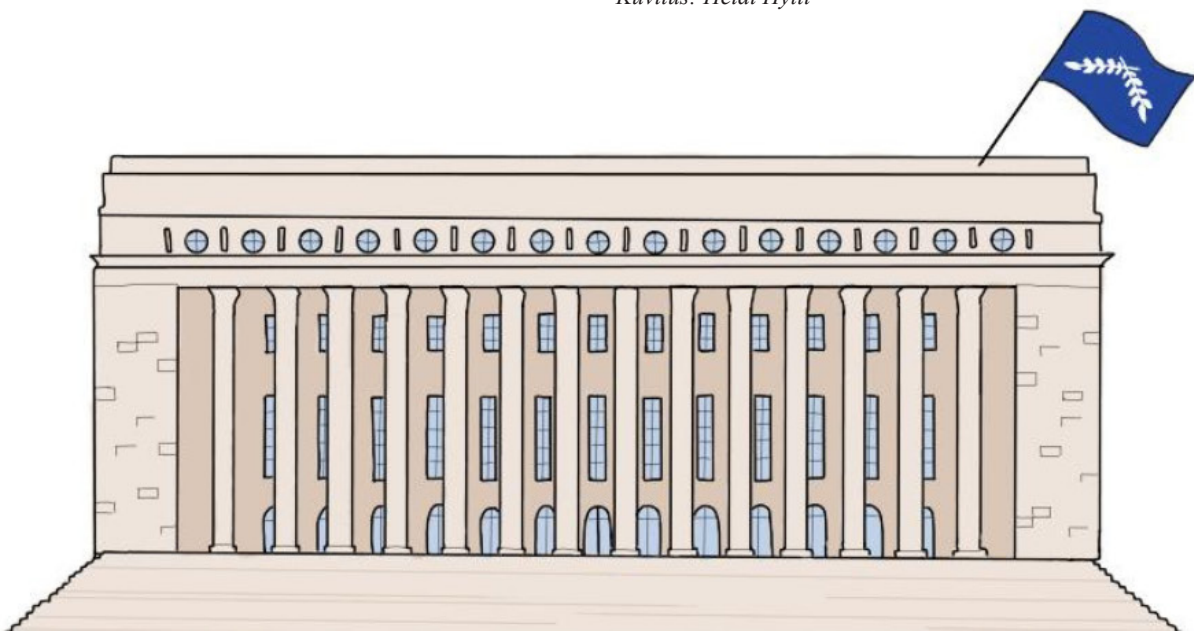
Opintojensa loppupäässä oleva klubilainen voi siis työ- ja harjoittelupaikkojen runsauden houkuttelemana helposti päätyä Helsinkiin, valtionhallinnon ja lukuisten pääkonttorien luvattuun maahan. Kaikeksi onneksi kontaktiopetuksen vähäisyys ja Examin valtakunnallisuus tarjoavat mahdollisuuden suorittaa viimeiset kirjatentit muualta käsin. Helsinkiin muuton viimeinen boss fight käydään kuitenkin graduseminaaria vastaan.

Graduseminaari on sen vetäjille viimeinen mahdollisuus koulia valtiotieteiden tuoreimmista lupauksista akateemisia hirmuja, mutta Kallioon paenneelle klubilaiselle se voi lisäksi näyttäytyä pakollisena kotimaanmatkailuna. Tiukan läsnäolopakon aiheuttamien vastalauseiden taustalla lienee aidon kiireen ja hankaluuden lisäksi kuitenkin myös pelko siitä, että seminaaripäivälle osuvat P-klubin sitsit, joiden väliin jättämistä väsynyt klubivanhus ei enää voikaan oikeuttaa itselleen.

Kun nykyinen Suomen hallitus on leikannut opiskelijoiden asumistuen kolmeen euroon per asunnon neliometri ja HOASin viimeinenkin solu on täytetty klubilaisilla, voivat kaikki yhdessä muistella Aurajoen aavoja rantoja. Juhlavuoden 2025 klubituuote, klubikämpis, tarjoaa lisäksi kaikille mahdollisuuden halvempaan yhteisäsumiseen ilman tarvetta Facebook-ilmoituksille tai sarjamurhaajapeloille.

Tässä pisteessä viimeinen, epätoivoinen vaihtoehto pääkaupunkiseutua boikotoiville klubilaisille sekä Turun elinvoimajohtajalle lienee alkaa kepulaisiksi Helsingin ylivallan vähentämiseksi. Eihän siellä pääse edes Dynkkyyn.

*Teksti: Ella Laattala
Kuvitus: Heidi Hytti*

Klubi-ilmio: sähköroöki

Tuoreen tieteellisen tutkimuksen mukaan Turun Poliitiikan tutkimuksen klubi ry:n aktiiveista about 95 % käyttää sähkösavuketta silloin tällöin tai säännöllisesti. Tutkijat ovat pyrkineet selittämään tätä hämmennystä aiheuttavaa ilmiötä pääasiassa kolmella kilpailevalla teorialla.

Perinteisimmän tulkinnan mukaan ilmiö on historiallisen herrakulttuurin jatkumoa. Tämä ns. sikariporrasteoria väittää, että koska politiikan tutkimuksen opiskelijat näkevät oman tulevaisuutensa sikarin katkuissa kabineteissa valtakunnan suuntaviivoja vetämässä, elävät he fantasiaansa jo omassa toimistossaan.

Mutta miksei huultenvälissä ole enää perinteinen savuke tai sikari? Walpo tavoitti nimettömänä pysyttelevän psykologian professorin kommentoimaan asiaa.

”Teoriaa voi tulkita esimerkiksi siten, että nykyinen sukupolvi on vaan niin vitun pehmo ja pullamössö, ettei edes ehtaa röökiä enää vedetä” Sähkösavuke on teorian mukaan siis tämän päivän kuubalainen.

Niin sanottu Sucker-teoria (suom. imijäte-oria) puolestaan tarjoaa ilmiölle biologisen selitysmallin, joka on vakuuttanut erityisesti luonnontieteilijöitä. Sucker-teorian mukaan 20–25-vuotiaat nuoret aikuiset kaipaavat hektiseen elämänvaiheeseensa jotakin tuttua ja turvallista. Sähkösavukkeet tarjoavat mahdollisuuden nostalgisoida omia tatti/tissiaikojaan julkisesti, ilman että toimintaa pidetään sosiaalisesti paheksuttavana. Teoria ei kuitenkaan selitä sitä, miksi ilmiö on niin yleinen juuri poliittisen historian ja valtio-opin opiskelijoiden keskuudessa Turussa.

Tuore Liberal Gloat -teoria (suom. liberaalin hekkumoinnin teoria) taas pyrkii selittämään ilmiötä yhteiskunnallisten asenteiden näkökulmasta. Akateemisissa pöytäjuhlissa suoritettu pitkän aikavälin tutkimus (Ode to Non-Alignment 2023, s. 69) selvitti yhdistyksen jäsenten poliittisia vakaumuksia. Tutkimus on osoittanut, että suurin osa järjestön jäsenistä pohjaa ajatteluaan liberaaliin tai vasemmistoliberaaliin ideologiseen perinteeseen.

Sähkötupakka on näille henkilöille liberaalin idean maallinen kiteytymä: se on vapaan teknologiakehityksen huipputuote, holhoavan esivallan näpeistä lipsahtanut saippuapala, ihana self-treatment-pötkylä. Näin ollen, järjestön yhteiskunnallisesti valveutuneet ja oikeutensa tuntevat yksilöt kokevat sähkösavukkeet lähes välttämättömäksi osaksi identiteettiään. Ne ovat heille väline urbaanin ja vapaamielisen henkilöbrändin luomiseen.

Turun Poliitiikan tutkimuksen klubi ry:n jäsenten sähkösavukkeiden laajamittaisen käytön taustalla vaikuttavat siis moninaiset tekijät: identiteetti, ideologia, biologia ja historia. Klubi-ilmio osoittaa, kuinka kompleksisesti erilaiset vaikutteet voivat muovata käyttäytymistä ja identiteettiä, sekä erityisesti sen, kuinka nuoriso on nykyisin pilalla.

- H. Katti

P-klubi Roomassa

Teksti: Heidi Hytti

Kuvat: Klubilaisten arkistot

Sunnuntai 1.10.

Syksyisestä Suomesta matkaaminen Roomaan oli kuin paluu kesään. Suomessa päälle laitetut neuleet ja takit sullottiin suoraa päätä laukkuun, sillä aurinko paistoi ja lämpöasteita oli yli kaksikymmentä. Matkasimme lentokentältä näppärästi junalla Terminiin, jonka vieressä majoituksemme sijaitsi. Matkustaminen Roomaan tapahtui kahdessa erässä ja aamulentolaiset pääsivät jo kartoittamaan lähiympäristöä. Illalla toinen puolisko klubilaisia liittyi seuraan ja saimme tutustua kaupunkiin omaa tahtia. Osa klubilaisista vieraili jo Trasteveressa, josta muodostuikin suosittu paikka viettää aikaa.

Maanantai 2.10.

Klubilaisten ensimmäinen kokonainen päivä Roomassa alkoi kulttuurivastaavan järjestämällä kaupunkikierroksella. Nähtävyyksiin lukeutuivat Pantheon, Piazza de Popolo, Campo de Fiori, espanjalaiset portaat ja Trevin suihkulähde. Vierailimme iltapäivällä myös ensimmäisessä työelämäkohteessa, Suomen Rooman suurlähetystössä. Saimme kuulla suurlähetystön työtehtävistä, henkilökunnan kokoonpanosta ja erilaisista urapoluista diplomaatin työhön. Saimme myös monen mieltä helpottavia elämänohjeita. Päivän kruunasi klubilaisten yhteinen illallinen Trasteveressa, minkä jälkeen osa lähti kasvattamaan jo päivän aikana rutkasti kertyneiden askelten määrää Rooman yöhön.

Tiistai 3.10.

Aamuvaihdon vuorossa oli vierailu Vatikaanissa, jossa ihailtiin historiallista arkkitehtuuria, hämmästeltiin jonojen pituutta ja analysoitiin katolisen kirkon merkitystä Italiassa. Tiistai oli välipäivä työelämäkohteiden osalta, mutta illalla oli perinteisten excusitsien vuoro! Matkasimme Villa Borghesen kauniiseen puistoon. Sitsikamppien kanssa kulku mäkeä ylös puistoalueelle oli työlästä, mutta perille päästyämme nautimme auringonlaskusta ja mahtavasta näköalasta. Klubilaisten sitsilaulut herättivät jonkin verran kummastusta ohikulkijoissa. Ensiesityksensä sai myös Roomaversio kaikille tutusta UKK-kappaleesta.

Klubilaiset ja Colosseum

Keskiviikko 4.10.

Kulttuurikohteista ei ollut Roomassa pulaa ja keskiviikkona klubilaiset pääsivät katsomaan antiikin arkkitehtuuria, Colosseumia ja Forum Romanumia. Jonot nähtävyyksien sisälle olivat pitkiä, joten tyydyimme ihailemaan niitä ulkopuolelta. Työelämän osalta pääsimme tapaamaan Ylen toimittajaa Jenna Vehviläistä Foreign Press Associationiin. Vierailusta jäi erityisesti mieleen Vehviläisen mielenkiintoiset tarinat toimittajauralta ja tapaamisen rento tunnelma. Illalla oli vapaata ohjelmaa ja klubilaiset ottivatkin ilon irti viimeisestä illastaan Roomassa.

Näköala Villa Borghesen puistosta

Torstai 5.10.

Viimeisenä päivänä ohjelmassa oli Rooman Suomi-instituutin vierailu. Emme päässeet vierailemaan alkuperäisessä instituutissa Villa Lantessa kunnostustöiden takia, mutta väliaikainen instituutti oli vähintäänkin yhtä upea. Työelämäkohteen jälkeen oli aika pakata matkalaukut ja jättää hyvästit Roomalle. Uneliaan klubin kotimatka Suomeen meni sujuvasti. Rooma tarjosi upeita historiallisia nähtävyyksiä lähes jokaisella kadun kulmalla, mielenkiintoisista työelämäkohteista puhumattakaan. Klubilaiset saivat kokea kokonaisuudessaan onnistuneen excursionin.

Vierailulla Suomi-instituutissa

Fuksigrilli

1. Sano jotain hyvää Turusta
2. Ensivaikutelma P-klubista
3. Kenelle poliitikolle kirjoittaisit rakkauskirjeen?
4. Mikä on piispis ja mitä tekisit sillä?
5. Aamu- vai iltalähtö risselle?
6. Kenet nimeäisit vuoden turkulaiseksi ja miksi?
7. Paras grilliruoka?
8. Mikä on Turun paras baari ja miks se on Dynkky?

FUKSI 1

1. Aurajoki on kaunis
2. Positiivinen
3. No nyt on kyl paha kysymys... mut ehkä Sanna Marinille
4. Se on se munkki ja söisin sen
5. Iltalähtö
6. Ehkä Li Andersson koska se on tyyliin ainut turkulainen julkkis jonka tiien
7. Ranskikset
8. Koska dynkys on paras musa

FUKSI 2

1. Posankka tuli ensimmäisenä mieleen, se on aika kaunis
2. Aktiivista porukkaa
3. Kyl mä voisין VilleNiinistöllekirjottaa
4. Nyt meni kyllä ihan täysin ohi tää
5. Aamu itseasiassa
6. Robin tietenkin, legenda kuitenkin
7. Makkara on klassinen
8. Kyl se on Dynkky, paikallinen

FUKSI 3

1. Kaunis kesäkaupunki
2. Sisäsiittoinen
3. Sanni Grahn-Laasonen
4. Emmä tiedä
5. Aamu Helsingistä, ilta Turusta
6. Sanotaan Petteri Orpo, tuonut näkyvyyttä
7. Iskender-kebab
8. Ehdottomasti dynamo, ainoa baari missä on persoonallisuutta

FUKSI 4

1. Nätti kaupunki, historia jees
2. Mielenkiintoinen yhteisö
3. Sofia Virta
4. Piispanmunkki ja söisin
5. Ilta
6. Meiän äiti Ella (Laattala), Ellassa on energiaa ja se on tehnyt meistä turkulaisia
7. Makkara
8. Dynamolla haalarimerkki

FUKSI 5

1. Mä tykkään kaikinpuolin Turusta, oon vannoutunut TPS kannattaja
2. Burgeri, kaikella rakkaudella
3. UKK (jos elävä, niin Olli Rehn)
4. Berliininmunkki, tarjoan vieraille
5. Aamulähtö, pääsee parempaan nouseen
6. Santeri Lahti, se on opettanut mulle Turun murteen
7. Makkispekkis, ilman mitään kastikkeita
8. -

FUKSI 6

1. Tarpeeks pieni, mut kuitenkin iso, et on tekemistä
2. Kultti
3. Täl hetkel tekee mieli sanoo Keskisarja, mut sillee ei rakkauskirje
4. Se on berliininmunkki ja söisin vitun äkkiä
5. Aamulähtö, koska nyt joutuu kärsii huomisen koko päivän
6. Tyyliin kampusfasaani, koska se tulee aina vastaan
7. Ehkä perus ranskikset kaikilla mausteilla
8. Tää on ihan hyvä kanta, koska Dynkky ei oo baari vaan kulttuuri, se on persoonallisuus

カラオケ
747

売た

香ば

煙こ

カラオケ
たばこ

しゃぶしゃぶ
にいむら

おすめ
7F

カワノク

カワノク

ダーツ

3F

カワノク

鳥兵衛

鳥兵衛

Booth
Net Cafe & Capsule

8F
5F

Booth

カラオケ
まおさな

Booth

ネットカフェ & カプセル

8F
5F

Vaihtokohteenä

Japani

Puoli vuotta Japanissa kuulostaa liian hyvältä ollakseen totta. Päädyin hakemaan opiskeluvaihtoon Japaniin järkeilyäni, ettei sinne ole korona-aikana hirveästi tunkua. Edellisenä vuonna vaihdot Japaniin oli peruttu juuri maan tiukkojen rajoitusten vuoksi.

Japanin pohjoisimman saaren Hokkaidon pääkaupunki Sapporo on lähes kahden miljoonan asukkaan suurkaupunki. Hokkaidon yliopisto on yksi Japanin huippuyliopistoista ja sen kampus oli massiivisen kokoinen verrattuna Turkuun. Opiskelu tapahtui englanniksi ja kurseja sai vapaasti valita sekä vaihto-ohjelman omista kurseista että kansainvälisen tutkinto-ohjelman kurseista. Mielenkiintoista olivatkin juuri kurssit, joissa pääsi keskustelemaan ympäri maailmaa Japaniin muuttaneiden opiskelijoiden kanssa historiasta, yhteiskunnasta sekä kulttuurista.

Opiskelijavaihtoon edellytti tietyn määrän viikkotunteja, joten suoritin enemmän opintopisteitä kuin olisin etukäteen osannut odottaa. Työmäärältään kurssit olivat hyvin maltillisia kirjaintentteihin ja esseesuorituksiin tottuneelle. Suurimpana yllätyksenä tuli Japanin kielen opiskelu. Itselläni ei ollut muutamaa hassua sanaa tai lausahdusta suurempaa osaamista, mutta puolen vuoden jälkeen pystyin jo seuraamaan keskustelua ja aika-ajoin jopa osallistumaan siihen. Vaihdon lopussa pärjäsin arjessa jo pääosin japaniksi – mieluiseksi yllätyksekseni.

Japanin byrokratiasta varoiteltiin etukäteen. Todellisuus vastasi ennakkoluuloja. Tästä huolimatta kaikki toimi järjestään hyvin eikä käytännön asioiden hoitamisessa ollut suurempia ongelmia. Kärsivällisyyttä ja asiaan paneutumista kuitenkin vaadittiin. Oleellista oli oikeiden dokumenttien mukaan ottaminen ja asioiden esittäminen oikein.

Hokkaidon maisemia

Vaihdon ajan asuin kampuksella sijaitsevassa asuntolassa. Keiteki Ryo -asuntola oli Hokkaidossa ja muuallakin Japanissa tunnettu. Erikoisen asuntolasta teki se, että se oli organisoitu täysin opiskelijoiden voimin. Yhteisöllinen ja kommuunimainen asuminen oli mielenkiintoinen kokemus ja sääntöjen itseohjautuvuus tarjosi oivan mahdollisuuden juhlien järjestämiseen ja ihmisiin tutustumiseen. Teimme useita kertoja viikossa ruokaa yhdessä ja vietimme muutenkin aikaa yhdessä.

Ostin ennen vaihtoa Nintendo Switchin, mutta en sitä kuitenkaan pelannut ollenkaan, sillä aika meni mukavammin seurassa. Verrattuna muihin asuntoloihin, joissa paikalla oli valvoja ja sääntöjä valvottiin tarkemmin, asuntolassa sai yhteisesti sovittujen sääntöjen puitteissa toimia vapaammin. Motoksemme asuntolassa muodostuikin lausahdus: *“Shit place, good people!”*

Kampuksen vehreyttä

Asuntola ulkoa

Asuntola sisältä

Kun Japanissa juhliitaan, juhliitaan kunnolla!

Sake ja highballit virtasivat solkenaan ja iltaa istuttiin usein ja pitkään. Jos ei ehtinyt illan viimeiseen metroon, jatkettiin iltaa puistossa tai karaokessa, jossa allekirjoittanut saattoi joka kerta herättää ihastusta (ihmetystä) laulamalla **Lordin** Hard Rock Hallelujah -kappaletta. Keiteki Ryo -asuntolan ympärille muodostui nopeasti oma yhteisönsä sen asukkaista ja muista kansainvälisistä opiskelijoista. Iltaa kävi istumassa niin yhdysvaltalaisia kirjailijoita, vaihto-ohjelman johtaja kuin vaihtareita menneiltä vuosilta.

Ennakkokäsitykseni Japanista ultramodernina teknologiyhteiskuntana karisi arjen myötä erittäin nopeasti. Vuokrat maksettiin käteisellä, asiakirjat lähetettiin faksilla ja paperityön määrä oli suuri. Teknologia tuntui usein päälleliimatulta ja ylimääräiseltä portaalta. Parhaiten tämä tuli esiin pienissä ravintoloissa, joissa annos tilattiin ja maksettiin automaattilla, minkä jälkeen kuitti annettiin tarjoilijalle. Ruoka Japanissa oli uskomatonta. Raaka-aineiden laatu sekä kaupoissa että ravintoloissa oli huipputasoa. Vaikka kaikki annokset eivät olleet omaan makuun, en kuitenkaan syönyt koko vaihdon aikana yhtään huonoa annosta. Jopa opiskelijaravintolassa ruoan taso oli erinomainen ja annokset tehtiin valmiiksi odottaessa.

Hayao Miyasakin Studio ghiblin -elokuvaen luoma ajaton ja upea kuva Japanista iski silmille heti luonnossa. Luonto oli läsnä jo yliopiston kampuksella, matka asuntolasta luennolle kulki metsän ja lammaslaitumen välistä. Hokkaido muutenkin oli oiva kohde luonnosta nauttavalle. Puolen tunnin pyörämatkan päässä asuntolasta pääsi jo kiipeämään vuorelle. Läheinen luontosuhde ja luonnossa liikkuminen on Japanissa yleistä. Lähes myyttiselle Fuji-vuorelle kivetessäni seurasin kuinka perheet, polkujuoksijat, nuoret, vanhat ja kaikki siltä väliltä nauttivat luonnosta ja ulkoilusta.

Aina kun suomalaiselle tulee koti-ikävä Japanissa, on aika suunnata kohti Onsenia. Japanilainen kansankylpylä oli kokemuksena käymisen arvoinen. Peseytyminen ritualistisena toimintana sekä rentoutuminen kuumissa kylvyissä ja saunassa oli tehokas tapa irrottautua arjen melskeestä ja palautua paheellisen elämän koettelemuksista. Ikimuistoisimpia Onsen-kokemuksia olivat Japanin politiikasta keskustelu Ojisanin kanssa kylmäaltaassa sekä kylpöiminen vulkaanisessa lähteessä vuorten syleilyssä.

Bileiltä

Fuji

Hokkaidon lisäksi kiertelin Japanissa myös muualla. Koska RailPass-junalippua ei saa opiskelijaviisumilla hankittua, matkustin paljon busseilla, jotka olivat luksusta verrattuna Onnibussin ahtaisiin penkkeihin. Vierailu kissasaarella, jossa asui 30 ihmistä ja noin 500 kissaa sekä majoittuminen perinteisessä Ryokan-hotellissa olivat ainutlaatuisia kokemuksia.

Upeimpina kohteina nostan esiin trooppisen paratiisin Okinawalla, jossa pääsee Karate Kidin jäljillä rantaloman tunnelmiin. Kiotossa kävely bambumetsissä ja historiallisissa temppeleissä tutustutti Japanilaisiin perinteisiin. Osallistuminen perinteiseen teeseremoniaan sekä temppelien juhlallisuuksiin raotti verhoa aitoihin japanilaisiin perinteisiin ja mielenmaisemaan.

Vaihdon jälkeen vietin kolme viikkoa Tokiossa, jossa ihmisten määrä ja erilaisuuden ja kokemisen mahdollisuudet eivät tuntuneet loppuvan millään. Kadulla saattoi törmätä niin taideperformanssiin, alakulttuurien suureen kirjoon tai videota kuvaavaan **Jaden Smithiin**.

Jätin osan sydämeistäni Japaniin. Ihmiset, kulttuuri ja kokemukset olivat ikimuistoisia, enkä panisi pahakseni, jos vielä päätyisin Japaniin uudestaan.

Tokio

Okinawa

Vaelluksella

SOIHDUNKANTAJAT

SITOUTUMATTOMAT YHTEISKUNTA- JA KASVATUSTIETEILIJÄT
NON-PARTISAN SOCIAL AND EDUCATIONAL SCIENCES STUDENTS

45

Akseli Collander
Erityispedagogiikka

46

Elias Alatalo
Filosofia

47

Niilo Elomaa
Sosiaalitieteet

48

Victoria Luovikari
Kasvatustiede

49

Tuomas Silvola
OKL Rauma

50

Aki Raittila
Taloussosiologia

51

Hannu Kallio
Politiittinen historia

52

Ville Lahtinen
Valtio-oppi

53

Anssi Rinne
Psykologia

54

Roosa Partanen
OKL Turku

55

Aaron Kling
Valtio-oppi

56

Tommi Tervo
Politiittian tutkimus

57

Sofia Saarinen
Erityispedagogiikka

58

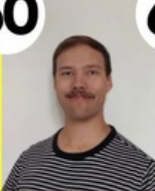
Anton Sahinaho
Valtio-oppi

59

Anna Kuittinen
Politiittinen historia

60

Sampo Mustonen
Valtio-oppi

61

Vilppu Tolvi
Valtio-oppi

62

Viola Ylitalo
Valtio-oppi

63

Miikka Kestikievari
Filosofia

64

Helena Kukkola
Logopedia

65

Jenna Summala
Valtio-oppi

66

Saga Majanlahti
Valtio-oppi

67

Annele Salokannel
Politiittinen historia

68

Mikko Koho
Politiittinen historia

69

Saku Lehtoniemi
Sosiaalitieteet

70

Pieta Päivänen
Valtio-oppi

71

Iiris Jouhilampi
Valtio-oppi

  SOIHDUNKANTAJAT

ÄÄNESTÄ
VOTE
30.10.-8.11.

D O R I S

P - K L U B I

D O R I S

Y Ö K E R H O

Linnankatu 18
TURKU

IG fredrik_bar
FB FredrikBar

Kostajaiset 2023

Collarit, hupparit, t-paidat, kassit,
pipot ym. ainejärjestöille toimittaa
srt-mainostekstiilit.com

SRT
MAINOSTEKSTIILIT

SRT-Mainostekstiilit Oy
Putkikatu 21 A,
21110 Naantali

+358 400 533 479
myynti@srt-mainostekstiilit.com
Facebook: Srt-Mainostekstiilit Oy

Työtä ympäristön ja työllistämisen hyväksi

Olemme itsenäinen voittoa tavoittelematon yhdistys. Vuosittain meillä työskentelee 250 henkilöä ja kauttamme uuden kodin löytää yli 200 000 tavaraa.

Opiskelijakortilla -20 %

Tee löytöjä luontoa ja lompakkoa säästäen!

 Turun Ekotori

turunekotori.fi

Rautakatu 12 | Rieskalähteentie 74

